

M. 1903. 26'

BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
TUZLANSKI KANTON
KANTONALNI SUD U TUZLI
Broj: 03 0 U 025776 25 U
Tuzla, 18.03.2026. godine

Kantonalni sud u Tuzli, sudija Amira Ferizbegović, uz sudjelovanje zapisničara Nine Stjepanović, u upravnom sporu pokrenutom po tužbi tužitelja Udruženje građana „Ne diskriminacija, ne mobing“, koje zastupa predsjednik Hamzi Pašaliću, a ovaj po punomoćniku Emiru Mujezinoviću, advokatu iz Tuzle protiv akta tuženog, Zavoda zdravstvenog osiguranja TK-a, broj 01-45-2-27-2/25-RK/DE od 26.03.2025. godine. u upravnoj stvari pristupa informacijama, dana 18.03.2026. godine, donio je sljedeću:

P R E S U D U

Tužba SE UVAŽAVA, pa se osporeni akt tuženog koji je bliže opisan u uvodu presude, kao i prvostepeni akt Zavoda zdravstvenog osiguranja TK-a broj 01-45-2-273-2/25-RK/DE od 10.03.2025. godine, PONIŠTAVAJU i predmet vraća prvostepenom organu na ponovno rješavanje.

Odluku o troškovima upravnog spora sud će donijeti u konačnoj odluci.

O b r a z l o ž e n j e

Protiv osporenog akta bliže opisanog u uvodu presude, kao konačnog u upravnom postupku, tužitelj je dana 29.04.2025. godine, ovom sudu, putem gore navedenog punomoćnika podnio dozvoljenu i blagovremenu tužbu za pokretanje upravnog spora.

Iz navoda tužbe slijedi da se osporeni akt pobija zbog toga, što akt sadrži nedostatke koji sprečavaju ocjenu njegove zakonitosti, zbog pogrešne primjene materijalnog i procesnog prava, te nepotpuno i nepravilno utvrđenog činjeničnog stanja.

Tužbom se predlaže da sud donese presudu kojom će usvojiti tužbu, poništiti osporeno rješenje (koje je tužitelj u tužbenim navodima u obrazloženju pogrešno naznačio kao rješenje JU Službe za zapošljavanje TK Tuzla broj 01-27-329-1/25 od 28.03.2025. godine) koje je prethodno u tužbi pravilno naznačio kao rješenje tuženog broj 01-45-2-27-2/25-rk/de od 26.03.2025. godine, da se isto poništi i predmet vrati tuženom organu na ponovno rješavanje.

Tužitelj je opredijelio i troškove koji se odnose na sastav tužbe po ADV Tarifi F BiH u iznosu od 240,00 KM, zatim takse na tužbu i presudu po odluci suda.

Tužba je osnovana.

Nakon što je razmotrio tužbu, odgovor na tužbu i sve upravne spise, sud je ispitao zakonitost osporenog rješenja, pa je, cijeneći zahtjev, navode i razloge istaknute u tužbi i odgovoru na tužbu, kao i sve odlučne činjenice, dokaze i podatke iz predmetnih upravnih spisa, odlučio kao u izreci presude iz slijedećih razloga:

Iz stanja u spisu slijedi, da je osporenim aktom odbijena kao neosnovana žalba tužitelja izjavljena protiv prvostepenog rješenja tuženog broj 01-45-2-273-2/25-RK/DE od 10.03.2025. godine, kojim se „odobrava podnosiocu zahtjeva, Udruženju građana Ne diskriminacija, ne mobing, djelimičan pristup informacijama koje posjeduje Zavod zdravstvenog osiguranja Tuzlanskog kantona, a koji se odnosi na dostavljanje podataka o prijemu u radni odnos“.

Iz činjenica predmeta slijedi: da je dana 03.03.2025. godine tužitelj tuženom uputio zahtjev za pristup informacijama, u kojem traži da mu se dostave podaci: 1. koliko je javnih poziva organ objavio i proveo u periodu od 01.01.2023. godine do 31.12.2024. godine? 2. Koliko je primljeno uposlenika i na koja radna mjesta? 3. Da li je bilo žalbi na rješenja i prijem u radni odnos? 4. Ko se sve žalio? (uz napomenu da tužitelj ne traži niti mu trebaju podaci koji su zakonom propisani kao povjerljivi).

U daljem sadržaju obrazloženja prvostepenog rješenja je navedeno, da javne pozive objavljuje na osnovu člana 8. stav 1. Zakona o javnim nabavkama (Službeni glasnik BiH broj 39/14, 59/22 i 50/24) i odredbe člana 5. Pravilnika o postupku dodjele ugovora o uslugama iz Aneksa II Zakona o javnim nabavkama (Službeni glasnik BiH broj 02/23); da su svi objavljeni javni pozivi dostupni na portalu javnih nabavki www.ejn.gov.ba; da tuženi objavljuje javne oglase za prijem u radni odnos na osnovu potreba za upražnjena radna mjesta definisana Pravilnikom o unutrašnjoj organizaciji i sistematizaciji poslova i radnih zadataka u stručnoj službi tuženog; da se javni oglasi objavljuju u dnevnoj novini, web stranici tuženog i stranici JU Službe za zapošljavanje Tuzlanskog kantona; da je u predmetnom periodu tuženi zaključio ukupno 27 Ugovora o radu na neodređeno vrijeme i da tuženi nema evidentiranih žalbi u postupku.

Protiv pomenutog prvostepenog akta tužitelj je drugostepenom organu podnio prigovor i u dispozitivu tog rješenja je navedeno „Usvaja se prigovor žalitelja Udruženje građana Ne diskriminacija, ne mobing od 14.03.2025. godine na rješenje Zavoda zdravstvenog osiguranja Tuzlanskog kantona broj 01-45-2-273-2/25-RK/DE od 10.03.2025. godine i odobrava pristup informacijama traženim Prigovorom /preinačenim zahtjevom i to kako slijedi: 1. Podatak o dnevnoj novini u kojoj su objavljeni javni oglasi za prijem u radni odnos na neodređeno vrijeme radnika Zavoda, za period od 01.01.2023. godine do 31.12.2024. godine, 2. Koje su odluke prethodile objavi javnih poziva? 3. Da li je Zavod zaključivao ugovore o radu na određeno vrijeme, koji su razlozi i potrebe za istim, odnosno sve informacije o tome kako su provedeni postupci prijema u radni odnos i po kojem kriterijima“. Dok se u preostalom dijelu prigovor podnosioca zahtjeva za pristup informacijama odbija kao neosnovan.

U obrazloženju drugostepenog rješenja tuženi navodi da je prvostepeni organ pravilno utvrdio činjenično stanje i podnosiocu zahtjeva dostavio podatke da je tuženi u periodu od 01.01.2023. godine do 31.12.2024. godine objavljivao javne oglase za prijem u radni odnos na temelju potreba popunjavanja upražnjenih radnih mjesta navedenih u Pravilniku o unutrašnjoj organizaciji i sistematizaciji poslova i radnih zadataka u stručnoj službi zavoda, te da je u navedenom periodu tuženi zaključio ukupno 27 Ugovora o radu na neodređeno vrijeme, kao i informaciju da su svi javni oglasi objavljeni u jednim od dnevnih novina, web stranici tuženog i stranici JU Službe za zapošljavanje Tuzlanskog kantona, te da nije bilo žalbi na konkursnu proceduru.

U daljem obrazloženju sadržaja drugostepenog rješenja tuženi navodi da se svi postupci za ostvarivanje prava iz radnih odnosa provode u skladu sa odredbama Zakona o radu (Službene novine F BiH broj 26/16, 89/18, 44/22 i 39/24) i drugih materijalnih i „provedbenih propisa koji regulišu navedenu oblast“; da tuženi dalje citira odredbu člana 4. Uredbe o postupku prijema u radni odnos u javnom sektoru u TK-a i opisuje proceduru za prijem u radni odnos na određeno radno mjesto, na temelju odluke poslodavca raspisuje se javni oglas koji se objavljuje u dnevnom listu i putem web stranice poslodavca, i dostavlja se JU Službi za zapošljavanje TK-a koja isti objavljuje na svojoj web stranici.

U obrazloženju drugostepenog rješenja opisuje se procedura prijema u radni odnos za određeno radno mjesto i navodi, da se u preostalom dijelu zahtjev podnosioca prigovora odbija kao neosnovan, iz razloga da podatke o broju protokola i datumu objave javnih oglasa JU Službi za zapošljavanje TK-a tužitelj može pribaviti

podnošenjem zahtjeva toj ustanovi, a što se tiče traženih podataka, koji se odnose na 27 osoba sa kojima su zaključeni ugovori o radu na neodređeno vrijeme, drugostepeni organ se poziva na odredbu člana 5. u vezi sa članom 8. Zakona o slobodi pristupa informacijama u F BiH u kojoj je definisano da će tražena informacijama biti utvrđena izuzetom od saopštavanja ako nadležni organ osnovano utvrdi da informacijama uključuje lične interese koji se odnose na privatnost trećeg lica.

Dalje tuženi pominje Pravilnik o unutrašnjoj organizaciji i sistematizaciji poslova i radnih zadataka u stručnoj službi zavoda, i navodi da su na osnovu tog Pravilnika koji je sastavni dio Pravilnika o radu zaključeni ugovori poslodavca sa svakim radnikom i da su predmeti tih ugovora po svojoj prirodi poslovna tajna poslodavca i radnika.

Tuženi dalje zaključuje da se u zahtjevu radi o narušavanju privatnosti i ličnih interesa trećih lica i Zavod nije u mogućnosti odobriti pristup traženim informacijama „obzirom da bi se omogućavanjem uvida u iste inkriminirali podaci koji su po svojoj prirodi zaštićeni i odnose se isključivo na proces rada i izvršenje radnih zadataka unutar stručnih službi tuženog“.

Isto tako tuženi napominje da su svi podaci o zaposlenima kod tuženog u Registru o zaposlenim u institucijama Tuzlanskog kantona (ime i prezime, stručna sprema, radno mjesto, zvanje, osnovna plaća itd.) koje vodi i redovno ažurira Ured za borbu protiv korupcije i upravljanje kvalitetom Tuzlanskog kantona i isti je javno dostupan na njihovoj web stranici.

I na kraju tuženi samo navodi, da je zbog svega navedenog donio odluku, kao u dispozitivu osporenog rješenja.

Imajući u vidu izloženo, sud smatra da je činjenično stanje u prvostepenom i u osporenom rješenju nepotpuno i nepravilno utvrđeno u pogledu činjenica odlučnih za zakonito i pravilno rješavanje ove upravne stvari, te da je, s tim u vezi, i materijalno pravo u ovoj upravnoj stvari nepravilno primjenjeno, što predstavlja nedostatak, koji sprečava ocjenu zakonitosti osporenog i prvostepenog akta, i zbog čega se prvostepeno rješenje ne može ispitati u pogledu njegove pravilnosti, čime su na štetu tužitelja bitno povrijeđena pravila upravnog postupka sadržana u odredbama člana 7. i 133. st. 1. Zakona o upravnom postupku (Sl. novine Federacije BiH broj 2/98 i 48/99).

Naime, odredbe Zakona o slobodi pristupa informacijama ("Službene novine Federacije Bosne i Hercegovine", broj: 32/01 i 48/11), su relevantne za rješavanje predmetnog upravnog spora i njima je propisano:

Član 4.

Pravo pristupa

Svako fizičko i pravno lice ima pravo pristupa informacijama koje su pod kontrolom javnog organa, a svaki javni organ ima odgovarajuću obavezu da te informacije saopšti. Pravo pristupa informacijama može biti ograničeno samo na način i pod uslovima utvrđenim ovim zakonom.

Član 5.

Utvrđivanje izuzetaka

Tražena informacija biće utvrđena izuzetom od saopštavanja na osnovu ocjene svakog pojedinačnog slučaja, samo ako nadležni javni organ:

- 1) utvrdi izuzetak u smislu čl. 6., 7. i 8. ovog zakona za cijelu ili dio informacije i*
- 2) utvrdi, nakon obavljenog ispitivanja javnog interesa u smislu člana 9. ovog zakona, da saopštavanje informacije nije u javnom interesu.*

Član 6.

Izuzeci u vezi sa djelokrugom javnih organa

Nadležni javni organ može utvrditi izuzetak u slučajevima kada se saopštavanjem informacije osnovano može očekivati izazivanje značajne štete za sljedeće legitimne ciljeve Federacije:

- 1) interesi odbrane i sigurnosti, kao i zaštita javne sigurnosti,
- 2) sprečavanje kriminala i otkrivanje kriminala,
- 3) zaštita postupka donošenja odluka u javnom organu, uključujući davanje mišljenja, savjeta ili preporuka bilo da se radi o licu zaposlenom u javnom organu ili drugom licu koje radi za ili u ime javnog organa, s tim da to ne obuhvata činjenicne, statističke, naučne ili tehničke informacije.

Član 7.

Izuzetak u vezi s povjerljivim komercijalnim informacijama

(1) Kada nadležni javni organ osnovano utvrdi da zahtjev za pristup informaciji uključuje povjerljive komercijalne interese treće strane, bez odlaganja pismeno obavještava trecu stranu o pojedinostima zahtjeva i upozorava je da će se tražena informacija saopštiti, ako u roku od 15 dana od dana prijema ovog obavještenja pismeno ne odgovori da smatra da je informacija povjerljiva i navede razloge zbog kojih bi njenim saopštavanjem mogla nastupiti šteta.

(2) Nakon prijema odgovora u smislu stava 1. ovog člana, nadležni javni organ utvrdiće izuzetak od saopštavanja tražene informacije.

Član 8.

Izuzetak kod zaštite privatnosti

Nadležni javni organ utvrđuje izuzetak od saopštavanja tražene informacije, ako osnovano utvrdi da informacija uključuje lične interese koji se odnose na privatnost trećeg lica.

Član 9.

Ispitivanje javnog interesa

(1) Nadležni javni organ saopštava traženu informaciju, bez obzira na izuzetak utvrđen u skladu sa čl. 6., 7. ili 8. ovog zakona, ako je to opravdano javnim interesom. Pri tome uzima u obzir svaku korist i štetu koje mogu proisteći iz saopštavanja informacije.

(2) Prilikom donošenja odluke da li je saopštavanje informacije opravdano javnim interesom, nadležni javni organ razmatra okolnosti naročito uključujući: svako nepoštivanje zakonske obaveze, postojanje bilo kakvog prestupa, nepravde, zloupotrebe vlasti ili nemara u obavljanju službene dužnosti, neovlaštenog korištenja javnih fondova, opasnosti po zdravlje ili sigurnost pojedinca, javnosti ili okoline.

(3) Ako se utvrdi da je saopštavanje tražene informacije, koju je nadležni organ utvrdio kao izuzetak u smislu člana 7. i 8. ovog Zakona u javnom interesu, nadležni javni organ rješenjem obavještava trecu stranu da će informaciju saopštiti po isteku roka od 15 dana od dana prijema tog rješenja. Navedeno rješenje sadrži pouku o pravu na žalbu, naznaku i adresu organa kojem se žalba podnosi, rok i troškove za podnošenje žalbe, kao i uputu o pravu obracaanja instituciji Ombudsmena Federacije Bosne i Hercegovine (u daljem tekstu: ombudsmen), sa naznakom neophodnih podataka za kontaktiranje ombudsmena.

S druge strane odredbama člana 7., člana 206. stav 1. i člana 239 stav1. Zakona o upravnom postupku (Sl. novine Federacije BiH broj 2/98 i 48/99) propisano je

Načelo materijalne istine

Član 7.

U postupku se mora utvrditi pravo stanje stvari i u tom cilju moraju se utvrditi sve činjenice koje su od važnosti za donošenje zakonitog i pravilnog rješenja.

Član 206 stav 1.

Dispozitivom se rješava o predmetu postupka u cijelosti i o svim zahtjevima stranaka o kojima u toku postupka nije posebno riješeno.

...

Član 239 stav 1.

(1) *Ako drugostepeni organ utvrdi da su u prvostepenom postupku činjenice nepotpuno ili pogrešno utvrđene, da se u postupku nije vodilo računa o pravilima postupka koja bi bila od uticaja na rješenje stvari, ili da je dispozitiv pobijanog rješenja nejasan ili je u protivrječnosti s obrazloženjem, on će upotpuniti postupak i otkloniti izložene nedostatke, bilo sam bilo preko prvostepenog organa ili kog drugog zamoljenog organa, a ti organi su dužni postupiti po traženju drugostepenog organa.*

Iz sadržaja citiranih odredaba člana 4. Zakona o slobodi pristupa informacijama proizilazi da svako fizičko i pravno lice ima pravo pristupa informacijama koje su pod kontrolom javnog organa, i da svaki javni organ ima odgovarajuću obavezu da te informacije saopšti, s tim da pravo pristupa informacijama može biti ograničeno samo na način i pod uslovima utvrđenim ovim zakonom.

Ograničenja u vezi pristupa informacijama propisana su u odredbama člana 6., 7. i 8. istog Zakona.

Iz odredaba člana 7., člana 206. stav 1. i člana 239 stav 1. Zakona o upravnom postupku F BiH vidljivo je da se u upravnom postupku mora utvrditi pravo stanje stvari i da se moraju utvrditi sve činjenice koje su od važnosti za donošenje zakonitog i pravilnog rješenja, zatim da se dispozitivom rješava o predmetu postupka u cijelosti i o svim zahtjevima stranaka o kojima u toku postupka nije posebno riješeno i ako drugostepeni organ utvrdi da su u prvostepenom postupku činjenice nepotpuno ili pogrešno utvrđene, da se u postupku nije vodilo računa o pravilima postupka, koja su od uticaja na rješenje stvari, ili da je dispozitiv pobijanog rješenja nejasan ili je u protivrječnosti s obrazloženjem, on će upotpuniti postupak i otkloniti izložene nedostatke...

U konkretnom slučaju, prevashodno je vidljivo, da je dispozitiv prvostepenog rješenja nerazumljiv, da u istom nije riješeno o zahtjevu predmeta postupka, jer nije navedeno kojim tačno podacima se odobrava pristup, a kojim podacima se neće odobriti pristup iz zahtjeva.

S tim u vezi, ni u obrazloženju prvostepenog rješenja nema ni jednog podatka iz zahtjeva tužitelja, niti obrazloženja zašto se ne odobrava pristup konkretnim informacijama iz zahtjeva, niti je navedeno na temelju kojeg propisa je doneseno prvostepeno rješenje.

Sud upućuje prvostepeni organ da, ukoliko prvostepenom organu nije bio jasan zahtjev-podnesak tužitelja, isti je u smislu odredbe člana 67. stav 1. Zakona o upravnom postupku F BiH, trebao biti vraćen tužitelju, da u ostavljenom roku otkloni nedostatke, pa ukoliko tužitelj ne postupi, smatrat će se da podnesak nije ni podnesen.

Što se tiče postupanja drugostepenog organa, isti je pokušao otkloniti nedostatke prvostepenog rješenja.

Međutim, i dispozitiv rješenja drugostepenog organa je takođe nejasan, jer se ni tim rješenjem nije odlučilo o žalbi tužitelja na način da je jasno, u kojem dijelu se usvaja prigovor, a u kojem dijelu se prvostepeno rješenje održava na snazi.

Tuženi u dispozitivu osporenog rješenja opisuje zahtjev tužitelja sa pitanjima (što se ne unosi u dispozitiv), a na iste ne daje odgovor, i ne unosi šta je riješeno po žalbi.

Pored toga, u drugom stavu dispozitiva osporenog rješenja ostalo je nejasno i koji se preostali dio prigovora, odbija kao neosnovan.

U obrazloženju osporenog rješenja tuženi nije konkretno odgovorio ni na jedan zahtjev tužitelja, pozivao se na odredbe člana 5. i 8. Zakona o slobodi pristupa

informacijama Federacije Bosne i Hercegovine, a iste nije doveo u vezu sa činjenicama u predmetnoj upravnoj stvari.

Stoga, po mišljenju suda, iz gore navedenih razloga, povrijeđene su odredbe člana člana 7., člana 206. stav 1. i člana 239 stav 1. Zakona o upravnom postupku F BiH i drugostepeni organ nije mogao prihvatiti prvostepeno rješenje kao pravilno i zakonito, te ga preinačiti, a i tuženi u osporenom rješenju je načinio iste greške, što predstavlja nedostatak koji sprječava ocjenu zakonitosti prvostepenog i osporenog akta, zbog kojeg se isti moraju poništiti, kako bi se u ponovnom postupku utvrdile sve relevantne činjenice za zakonito odlučivanje, budući da je odredbama člana 12. stav 1. tačka 1. Zakona o upravnim sporovima propisano, da se upravni akt može pobijati, ako sadrži takve nedostatke koji sprečavaju ocjenu njegove zakonitosti ili nedostatke koji ga čine ništavnim.

S obzirom na izloženo, a pošto ni tužena strana pri donošenju osporenog akta nije vodila računa o naprijed navedenim nedostacima, na osnovu odredaba člana 12. tačka 2. i 4. i člana 36. stav 1. i 2. Zakona o upravnim sporovima ("Službene novine Federacije BiH", broj 9/05), valjalo je odlučiti kao u izreci presude.

U ponovnom postupku tuženi je dužan bez odlaganja otkloniti nedostatke na koje se ukazuje ovom presudom, nakon čega će ponovo odlučiti o zahtjevu tužitelja, vodeći računa o pravnim shvatanjima i primjedbama suda u pogledu upravnog postupka sadržanim u presudi.

U predmetnoj upravnoj stvari potrebno je odlučiti po zahtjevu tužitelja, dostavljenog prvostepenom organu dana 03.03.2025. godine, cijeneći ispravku zahtjeva iz prigovora od 14.03.2025. godine, i to u smislu prethodno citiranih odredaba Zakona o slobodi pristupa informacijama Federacije Bosne i Hercegovine.

Odluka o troškovima donesena je shodno odredbama člana 55. Zakona o upravnim sporovima F BiH u vezi sa 397. stav 3. Zakona o parničnom postupku F BiH ("Službene novine Federacije BiH" broj 53/03, 73/05, 19/06 i 98/15), tako da će o troškovima ovog upravnog spora odlučiti u konačnoj odluci.

Z a p i s n i č a r:
Nina Stjepanović, s.r.

S u d i j a:
Amira Ferizbegović, s.r.

POUKA: Protiv ove presude nije dozvoljena žalba.

TALNOSTI PREPISA OVJEKAYA-POIYKOVUJE.
Predsjednik vijeća sudija

Ovlašteni radnik suda